

20200716-Taygeta-NL-1e-gesprek-Yazhi-Swaruu-Evolutie-van-zielen

1e CONVERSATIE YAZHÍ SWARUÚ - EVOLUTIE VAN ZIELEN

Yazhí Swaruu Tasherit: Hallo Cristina. Hoi Estella. Bedankt dat je hier vandaag bent.

Estel-la: Hallo Yazhi Swaruu. Bedankt dat je ons hebt uitgenodigd, het is een eer voor ons.

Dank je dat je deze ruimte met ons deelt. Hoe gaat het met jullie?

Yazhí Swaruu Tasherit: Heel goed, dank u. Ik ben erg blij om hier bij u te zijn. Bedankt dat u het accepteert.

Cristina: Wij zijn ook erg blij. Dank u.

Estel-la: Ja, we zijn erg opgewonden. U hebt ons veel geleerd.

Yazhí Swaruu Tasherit: U bent van harte welkom. Integendeel.

Cristina: We hebben al uw lessen bestudeerd.

Yazhí Swaruu Tasherit: Dank u dat u ook ontvankelijk bent. Op dezelfde manier vond ik uw video's en de manier waarop u de onderwerpen benadert erg goed. De volledigheid van uw informatie. Voel je vrij om me iets te vragen.

Cristina: U heeft opgemerkt dat u scalair bent en dat u uw Frequentie kunt aanpassen wanneer het u uitkomt. In welke dichtheid zou je jezelf definiëren, 6e, 7e? In alle dichtheden? Wetende dat er geen dichtheden zijn dat alles een gradiënt is en dit een menselijke definitie is...

Yazhí Swaruu Tasherit: Ja, dat is een menselijke definitie. Een dichtheid is je bereik van waarneming. En je waarnemingsbereik hangt af van je referentiekader om te weten hoe je moet interpreteren wat je ziet. Alles is er, alleen je ziet het niet, omdat je het niet begrijpt, dus je geest interpreteert het alleen als wat je al weet. Zonder verder te kijken. Ik gebruik je hier in retorische zin.

Dus hoe meer iemand weet, begrijpt en toepast in zijn leven, hoe meer referentiekader hij zal hebben om meer te begrijpen en waar te nemen. En aangezien een dichtheid zelf wordt gekenmerkt door de hoeveelheid detail, van gegevens, ziet of begrijpt een hogere dichtheid meer gegevens dan een lagere. Een dichtheid is dus niet iets waar mensen leven, zoals op Aarde in traditionele of New Age spirituele kringen wordt gezegd. Maar per definitie is er een dichtheid voor ieder mens-bewustzijn of ziel. En mensen nemen alleen schijnbaar hetzelfde waar omdat ze zich in een vergelijkbaar of gelijkwaardig bereik van begrip en waarneming bevinden, daarom zijn ze het eens over de manier waarop de dingen zijn.

Dit zijn de bekende overeenkomsten, hoewel er meer zijn. Maar toch zal elke persoon de dingen op zijn eigen unieke manier blijven zien. Dus een persoon met een begrip van 5D zal in staat zijn het begrip van 4D en 3D te begrijpen, omdat het er deel van uitmaakt, maar niet van 6D omdat ze het nog niet begrijpen. Dit als een eerste uitleg van hoe scalair te zijn.

Estel-la: In welk bereik van perceptie definieer je jezelf dan? Om een idee te hebben.

Yazhí Swaruu Tasherit: Ik durf mezelf geen dichtheid te geven, ik kan mezelf er geen toewijzen, ik heb geen vorm. Maar ik kan beschrijven hoe ik het doe en het is niet zo moeilijk... En het Universum, De Bron, is gewoon een Frequentiebereik zoals een FM-radiobereik waar het zenders bevat die mensen waarnemen als werkelijkheid, hoewel er andere zenders zijn die andere muziek spelen en alles is gesuperponeerd, allemaal tegelijkertijd dezelfde ruimte delend, het is gewoon dat ieder persoon door zijn perceptie en Frequentie van persoonlijke ziel in staat zal zijn om naar het ene station te luisteren en niet naar het andere.

Cristina: Ik begrijp het. Hoe 5, 4, 3, 2 en 1 omvat, maar 3 omvat niet 4 of 5.

Yazhí Swaruu Tasherit: Precies.

Estel-la: Je kunt jezelf niet één toewijzen omdat je voortdurend verandert?

Yazhí Swaruu Tasherit: Het is gewoon dat ik me alleen bewust ben van wat ik kan doen, maar als ik dat doe, vind ik geen verkeersbord dat zegt: "Je gaat de 7e dichtheid binnen" Bijvoorbeeld. Ik doe gewoon wat ik doe, wat voor dichtheid het ook is.

Cristina: Ik begrijp het. Hoe je uitlegde dat in de Ether alles is vervat, dat hangt af van de Frequentie van het waarnemer-bewustzijn wat het wel of niet kan waarnemen.

Yazhí Swaruu Tasherit: Ja, hoe doe ik dat?

Ik heb deze beschrijving nog nooit gebruikt. Je weet dat er lucide dromen zijn. Waarbij je met oefening zelfs dingen kunt manifesteren in de droom. Doen wat je wilt terwijl je weet dat je droomt. Maar in mijn ervaring en van wat ik empirisch heb gezien, is er geen materiële wereld.

Alles is mentaal, alles is een idee, alles is astraal. Alles is een droom. Het is gewoon dat wat men werkelijkheid noemt een zekere lineariteit of temporele progressie heeft. Slaap heeft dat niet, omdat het een andere dichtheid is waar tijd niet lineair is. En dezelfde tijdslijn van de wereld die men materieel noemt, is illusoir. Nogmaals, alleen met overeenkomsten.

Dus met oefening in je slaap heb je lucide dromen. Maar aangezien de realiteit ook zo is... kom je in een lucide droom waar je droomt dat je in de realiteit bent. Met je bezittingen en de mensen om je heen. Je gaat de waakzaamheid in slaap. Lucide Droom/ Wake in slaap.

Dus eenmaal daar met meer oefening, wordt wat je droomt, wat je in de droom wilt inbrengen, geplaatst met de objectieve werkelijkheid. Je hebt de schijnbare causale of deterministische werkelijkheid gekraakt, ik kom in die trance naar geloven, en daarmee verander ik van dichtheid. Het wordt weerspiegeld in de zogenaamde echte wereld.

Zo zullen bijvoorbeeld Taygeteense vrouwen zien dat ik er plotseling niet meer ben, ik ben verdwenen. Want er is geen materiële wereld. Alles is illusoir en wordt in stand gehouden met perceptie-overeenkomsten.

Het is gewoon dat ik veel oefening heb gehad.

Dus, ik kan wensen om in Erra te zijn, in het bos, en daar ben ik. Ja, het is mentaal, het is een droom.

Maar de werkelijkheid is ook maar een droom. Vanuit de Ether is er geen ruimte, er is geen tijd, er zijn geen afstanden. Net als radiostations, zijn ze er allemaal in dezelfde "ruimte" je stemt gewoon af, stemt af op wat je wilt. En dit is hoe schepen het ook doen. Ze passen de frequentie van hen en alles binnenin aan aan de frequentie van de bestemming. Ze houden op te bestaan op de plaats van oorsprong en verschijnen op de bestemming. Zonder tijd. Onmiddellijk (Alleen interne scheepstijd wordt waargenomen maar dat is een andere zaak. SIT-tijd). Dit is hoe een schip de hyperruimte binnenkomt. Het is dus geen voortstuwing.

Daarom moet ik vermelden dat voor de Ether, op een bepaalde manier in het "astrale" er geen lokaliteit is; Principe van niet-lokaliteit. Alles komt daar vandaan. Je hoeft niet te reizen. Alleen maar om je Frequentie te veranderen als dat nodig is.

Cristina: Wauw fascinerend dat je deze vaardigheid hebt bereikt!

Estel-la: Ja, heel interessant.

Yazhí Swaruu Tasherit: Zoals ik in de video zei, het kostte tijd en oefening, niet van de ene op de andere dag. Maar ik heb andere manieren om het te doen of uit te leggen. Alsof je iets buiten je neemt en het beetje bij beetje in je geest langzamer en langzamer maakt, zoals de secondewijzer van een klok.

Cristina: Dus ik begrijp dan dat je de materiële wereld, wat je beperking of kooi noemde, kunt waarnemen of ervaren of in het astrale kunt zijn, wanneer het je uitkomt? Hoewel ik tegelijkertijd begrijp dat alles astraal is, dat alles geest is...

Yazhí Swaruu Tasherit: Ja, en ik doe het de hele tijd. Eigenlijk vind ik het moeilijk om in de "werkelijkheid" te blijven, ik heb veel concentratie nodig, want ik heb de neiging om te "gaan". En toch heb ik wat men ervaart als een normaal fysiek lichaam, sproeten, vingers, haar...

En wat ik me heb gerealiseerd is dat alle mensen zo zijn, het is gewoon dat ze zich beperkt voelen, maar het is omdat ze het willen, op een bepaalde manier. Dit is niet iets unieks voor mij.

Estel-la: Alsof je in het hiernamaals zou zijn?

Yazhí Swaruu Tasherit: Ja, als in het hiernamaals.

Estel-la: Ja, zoals we nu ervaren om de beperking van materie te voelen, om er niet overheen te kunnen. Maar jullie hebben die regels al overtreden. En je bent in een andere fase van experimenteren. Een ander knooppunt binnen de Ether, ook al zijn we allemaal hetzelfde.

Yazhí Swaruu Tasherit: Ja. Maar ik zie ook dat beperking, hoe sterk die ook lijkt, slechts illusoir is. Wat beperkt is angst. De perceptie dat men eindig is. Behoud en angst voor de dood. En dat is natuurlijk. Maar het is illusoir.

Estel-la: Ja precies, we creëren die beperking omdat we erin geloven. Het is het enige dat het kracht geeft.

Yazhí Swaruu Tasherit: Ja, omdat je het nodig hebt, voor de ervaring. En voor het contrast dat wordt begrepen met die ervaring. Hoe meer beperking wordt waargenomen, hoe groter zal zijn om het tegenovergestelde te waarderen.

Estel-la: Hoe zou je het hebben van een zekere temporele lineariteit definiëren om je te verbinden met mensen zoals wij? Hoe weet je wanneer je je moet verbinden, gezien het feit dat er geen tijd is? Hoe ziet u tijd nu? Is het anders dan toen je met je collega's was?

Yazhí Swaruu Tasherit: Ja, daarom kan ik niet met ze leven, ik deed ze pijn. De enige manier om de tijd voor mij te berekenen is door te kijken naar de tijd op de internetserver, de klok rechtsonder op de computer. Dat is ook waarom ik op Aarde ben. Zodat op een of andere manier zijn Frequentie mij binnen een bepaald tijdsbestek heeft. Maar ik ervaar wel problemen na verloop van tijd, met het berekenen ervan. Vele malen verdwijn ik voor meerdere dagen en voor mij zijn dat er niet zoveel. Vandaag in het vorige uur voordat ik bij jullie binnenkwam, liep ik buiten. In contact met de Aarde, alsof ik wilde landen, om hier te blijven.

Estel-la: Ik stel me voor dat als je een wandeling door de bossen van Erra gaat maken, hoe kun je dan beseffen dat het tijd is om hier terug te keren? Ik begrijp je, het is ingewikkeld.

Yazhí Swaruu Tasherit: Met de bedoeling terug te keren naar hetzelfde punt in uw temporele waarneming van dit bestaansvlak waar mijn lichaam zich bevindt. Dus ik loop Erra in, en keer terug slechts minuten nadat ik vertrokken ben. Daarvoor is het beter als ik mijn lichaam eerst ergens veilig "parkeer". Zoals in meditatie. Maar ik heb geen meditatie meer nodig om die staat binnen te gaan.

Estel-la: En hoe zorg je ervoor dat je terugkeert naar dezelfde tijdlijn? Wetende dat soms in de sprongen met de schepen, dat is wat er gebeurt, je terug gaat naar een tijdlijn die iets anders is...

Yazhí Swaruu Tasherit: Alleen met mijn geheugen, kan ik niet helemaal zeker zijn. Met oefening. Markeringen achterlaten en terugkeren om te zien of ik ben waar ik ben vertrokken. Trouwens, veel van de graancirkels zijn gewoon dat, tijdelijke ruimtevaart markers.

Estel-la: Ik zat er net aan te denken!

Cristina: Ik ook, het kwam in me op.

Yazhí Swaruu Tasherit: Daarom hebben ze van planten of op hen gemaakt, omdat de figuren een eindige levensduur hebben. En je kunt de tijd berekenen sinds ze gemaakt zijn. En ze gaan maar dagen of uren mee.

Cristina: Wat voor soort markeringen laat je achter? Ook graancirkels?

Estel-la: Of iets meer persoonlijks in jouw geval, toch?

Yazhí Swaruu Tasherit: Ik laat bladformaties achter onder een kiezelsteen. Of een tekening die ik met mijn vinger in het zand heb gemaakt. En meerdere, niet slechts één, voor het geval iets anders per ongeluk de markers verplaatst.

Estel-la: Dit doet me denken aan de tol die in de film Inception wordt gebruikt.

Yazhí Swaruu Tasherit: Ja. Dat is het ook, precies dat.

Estel-la: Super, super interessant.

Cristina: Het is heel interessant, dank je wel voor de uitleg.

Yazhí Swaruu Tasherit: Bijvoorbeeld, dit zou werken. Om uit te gaan en terug te komen voordat het stopt met draaien en valt. Of om terug te komen voordat de zee en haar getij het patroon op het zand uitwissen.

Cristina: Robert en Gosia hebben opgemerkt dat je op het aardoppervlak was... Hebben de 3D-frequenties nu geen invloed op jullie?

Yazhí Swaruu Tasherit: Ze beïnvloeden mij niet zoals bij Taygeteans, ze zijn een deel van mij. Het feit dat 3D-frequenties 5D-wezens beïnvloeden, hangt nauw samen met hun weerstand tegen 3D, mentaal. Ze accepteren het niet, ze verwerpen het, ze zien het als gevaarlijk. Hetzelfde met Starseeds die zich slecht voelen op Aarde. Zij moeten accepteren dat zij ook menselijk zijn, zonder zich daartegen te verzetten. Het zal je status als sterwezens niet wegnemen. Het is een deel van het geheel.

Estel-la: Nou, geen wonder... alleen al de wetenschap dat je hier "gevangen" kunt raken, hoewel we teruggaan naar dat alles mentaal is en je besluit om die ervaring te beleven.

Yazhí Swaruu Tasherit: Ze komen vast te zitten op Aarde, in 3D omdat ze dat willen, iedereen heeft zijn eigen redenen. Wanneer het niet langer nuttig is om daar te reïncarneren, zullen zij dat niet meer doen. Over de astrale wezens die er zijn om mensen te dwingen om te reïncarneren, dat is een geloofssysteem. Het gebeurt alleen als ze het willen vinden. Als ze sterven, zijn ze in het astrale, dus manifesteren ze daar wat ze verwachten te zien. Als ze hopen vrij te zijn, zullen ze dat ook zijn.

Cristina: Ik begrijp het, zoals je zei: "Het enige idee dat je beperkt is je eigen idee dat je beperkt bent."

Yazhí Swaruu Tasherit: Aha, ja.

Estel-la: Waarop baseer je het grootste deel van je aandacht? Waar investeer jij je tijd in?

Yazhí Swaruu Tasherit: In het verkennen van het astrale, het onderzoeken wat ik met mijn geest kan doen. Alles leren wat ik kan over alle mogelijke onderwerpen. Ik ben een eeuwige student.

Cristina: Fascinerend Yazhí, op een dag zou ik ook net als jij willen zijn, een eeuwige student en het astrale verkennen.

Estel-la: Dat ben je zeker al, Cris.

Yazhí Swaruu Tasherit: Begin vandaag. Of je bent het al. Het is dat onverbidelijke verlangen om alles te begrijpen. Dat definieert zielsverruiming. Dat is het. Die eeuwige nieuwsgierigheid.

Estel-la: Heel mooi.

Cristina: Ja, we zijn in de praktijk...

Yazhí Swaruu Tasherit: Altijd. Het houdt nooit op.

Cristina: Dat is het coole ding dat nooit ophoudt. Eeuwig leren.

Estel-la: En wat doe je in het astrale? Hoe zou je omschrijven wat je daar ervaart?

Yazhí Swaruu Tasherit: Het is precies als verre oorden bezoeken, verkennen. Het is als op reis gaan. En nee, er zijn geen lelijke wezens die je dwingen terug te keren naar het lichaam, dat weer, je genereert het, als je het zoekt. Je controleert alles van daaruit. Het is gewoon een lucide droom. Met veel oefening.

Estel-la: Ben je voortdurend in beweging, zonder enige routine?

Yazhí Swaruu Tasherit: Als je zou zien hoe mijn routine eruitziet, als je van buitenaf observeert wat ik doe, zou je zien dat ik me niet verder dan een paar honderd meter beweeg. Dat ik voortdurend in de verte kijk, nadenkend. Of slapend. Het is wat er in de geest gebeurt dat je doet vliegen.

Estel-la: Zeer interessant Yazhí.

Yazhí Swaruu Tasherit: Waarom ben ik hier vandaag? Waarom doe ik de moeite om met R&G te praten? Waarom met de Taygeteana's? Simpelweg omdat ze familie van me zijn. En wat de Taygeteana's betreft, R&G... en ook jij...

Iemand vertelde me een lange, lange tijd geleden... Hij beantwoordde mijn **Vraag:** "Wat moet ik doen met wat ik in mijn gedachten heb?"

Hij zei tegen mij: Je moet het doorgeven, je moet het delen. Bewaar dat niet.

Dus sindsdien deel ik het. Wie het ook dient. Maar het is niet van mij. Het is van iedereen, want zo zijn we allemaal. Het is alleen vanwege de ervaring, dat je besloten hebt om tijdelijk te vergeten. U bent de Oorspronkelijke Bron, u bent het Geheel. U bent alles.

Cristina: Dank je wel Yazhí Swaruu Tasherit, we waarderen je zeer.

Estel-la: Ja, ik stuur je alle liefde terug die je uitstraalt.

Yazhí Swaruu Tasherit: En ik naar jou.

Cristina: We waarderen alles heel erg wat het Taygeta team doet, en R&G en alles wat jullie vandaag met ons gedeeld hebben.

Yazhí Swaruu Tasherit: Dank u.